

NOVINY Z RODINY

71.

ČÍSLO ČLENSKÉHO BULLETINU LIGY PÁR PÁRU, ČERVEN 2007

Řádky z Kladna

David Prentis

Zakládací shromáždění nové organizace Liga pár páru České republiky, o.s. proběhlo úspěšně 19. května v Milhosticích. Stanovy schválené Ministerstvem vnitra byly přijaty a orgány – rada, předsednictvo, prezident a kontrolní komise byly zvoleny. Jako členové předsednictva byli zvoleni: Ladislav Kolčava, Jitka Nováková, David Prentis a Michaela Prentisová a jako prezident David Prentis.

Nová organizace má nové IČO a musí mít proto nový účet v bance. Jeho číslo je **215 288 136/0300**. Starý účet bude zrušen 29. června. Původní organizace nepřestane existovat, ale usne. Kdyby chtěla v budoucnosti mateřská organizace pod jiným vedením obnovit s námi vztahy, bude mnohem lehčí probudit původní organizaci a změnit stanovy než začínat znova. Neočekávám však, že k tomu dojde v blízké budoucnosti.

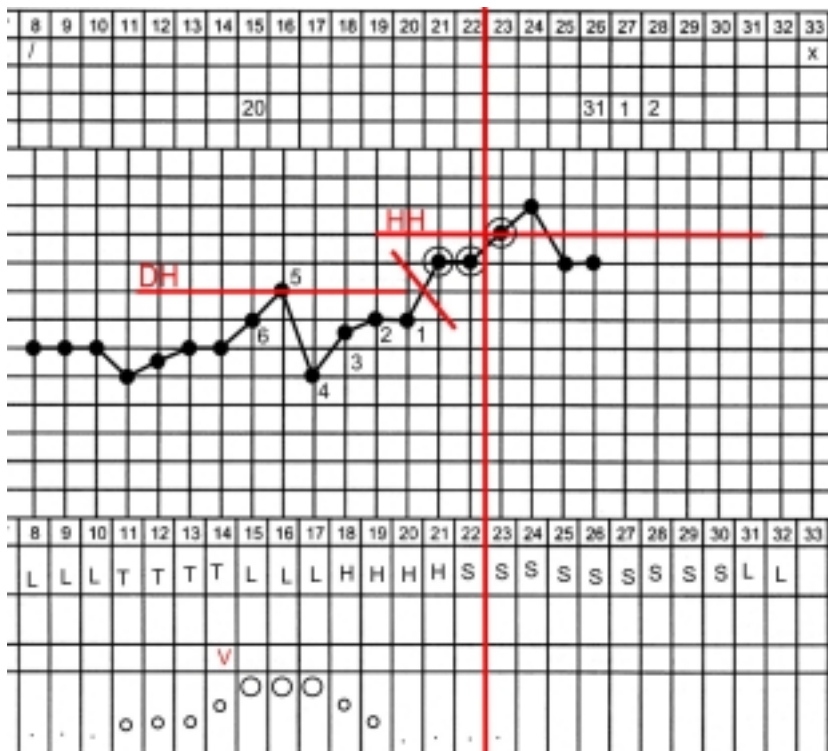
Tím, že mateřská organizace ztratila zájem o misii, cítím v sobě určitou povinnost ale i touhu sám konat misii. Ani pro nás tady v našich dvou zemích by nebylo dobré, kdybychom byli izolovaní. I pro sebe potřebujeme kontakt a propojení s dalšími pobočkami Ligy v jiných zemích. Když jsem byl za Hnutí Pro život ve Varšavě na Světovém kongresu rodin v květnu, obnovil jsem kontakty s polskou Ligou (LMM – <http://lmm.pl>) a navázal nové kontakty, např. s lidmi z Litvy, Lotyšska a Malty. Je představitelné, že bychom mohli dělat kurzy a založit Ligu v takových zemích. Pro takové projekty je potřeba mít materiály v angličtině, která je jako jakousi latinou moderní doby. Slouží jako základ pro překlady do dalších řečí. Proto překládám naši novou učebnici do angličtiny. Je to větší projekt, protože mám i jiné povinnosti, ale základní text a grafiky jsou hotové. Johnu Kippleymu se učebnice líbí a napíše doporučovací úvod. To je důležité, protože dá knize určitou mezinárodní hodnotu.

Děkuji za velké i malé příspěvky pro práci v Kamerunu a Gruzii. Někteří při obnovení členství poslali peníze navíc. Uvítáme další příspěvky, abychom mohli dát Chatuně plnou podporu na letošní rok, až k nám na začátku srpna přijede. Kdyby se s ní někdo chtěl setkat, mělo by to být u nás možné (mluví rusky).

Děkujeme Dodovi a hlavně Simonce za seminář o kojení v Milhosticích. Škoda, že někteří učitelé nemohli přijet kvůli onemocnění dětí, ale Simonka přivezla dostatečný počet skript, abych je mohl rozesílat ostatním chybějícím učitelským pářům. Bude to pomoc při poradenství.

Symptotermálne pozorovanie v praxi

Tento záznam ilustruje odhalenie falošného vysychania hlienu pomocou merania bazálnej teploty. Dostali sme ho od slovenskej ženy, ktorá momentálne využíva STM na predchádzanie počatiu s nasledovným popisom:

Predošlé 4 cykly som mala v rozpätí 26 – 27 dní. Očakávala som, že i tento bude mať takúto dĺžku. (Mimochodom, veľmi som si priala predĺžiť ho aspoň o jeden – dva dni, kvôli plánovanej ceste do Krakova na deň výročia smrti Pápeža Jána Pavla II. Od začiatku cyklu som počítala: ...keby cyklus trval 26 dní, nový sa začne prvého... keby trval 27 dní, nový sa začne druhého... a ja chcem druhého apríla byť v Poľsku... s menštruáciou som si netrúfala ísť, najmä ak by to mal byť prvý alebo druhý deň. Nuž, vravela som si, ak to bude Božia vôľa, pápež mi to môže vyprosiť:-))

Ale pekne po poriadku:

15. deň cyklu: Teplota stúpala o $0,1^{\circ}\text{C}$ (z $36,7^{\circ}$ na $36,8^{\circ}$) a začal vysychať hlien. Keďže však moja horná hladina býva min. $36,9^{\circ}$, teplote $36,8^{\circ}$ som ešte nepripisovala „status zvýšenej teploty.“

16. deň cyklu: teplota šla zase hore – už som namerala $36,9^{\circ}$. Zároveň som druhý deň pocítovala vysychanie hlienu. K tomu sa pridružila nervozita – považovala som ju za bežný sprievodný znak blízkeho nástupu tretej fázy. Podľa dĺžky trvania predchádzajúcich cyklov sa mi videlo dosť

pravdepodobné, že aj tento cyklus bude taký – ak by bol tento 16. deň cyklu začiatkom luteálnej fázy (11 až 12 dňovej), cyklus by trval 26–27 dní. Vyzeralo, že to tak bude, len krčok maternice sa mi zdal ešte dosť otvorený.

17. deň: K pocitu vysychania sa pridala pocit mierneho svrbenia (vysvetľovala som si ho ako dôsledok sucha). Teplota však klesla dolu, ani krčok sa nezatváral. Čo sa deje? Zmerala som si teplotu ešte o hodinu – ale ani vtedy nebola nejak zvýšená. (Takže „studeným“ teplomerom to nebude) Hoci predošlé dva dni sme sa už začínali tešiť na III. fázu:), rozhodli sme sa čakať na jej potvrdenie teplotnou krivkou.

18., 19., a 20. deň – teplota stále nedosiahla potrebnú výšku, hoci krčok sa zatváral a hlien sa dal klasifikovať ako menejplodný.

V tieto dni sa však k pocitu vysychania pridalo stále intenzívnejšie svrbenie, nepomáhalo ani časté umývanie Laktacydom. **Pred časom som brala antibiotiká (ATB), zrejme ako ich dôsledok som dostala kvasinkovú infekciu a bolo ju treba liečiť.** Na 20. deň cyklu som bola u gynekologičky, ktorá kvasinky potvrdila a v najbližších troch dňoch som užívala čapíky na vkladanie do pošvy. **Liečba zabrala.** Teda predošlé zmeny, ktoré som vnímala ako vysychanie hlienu neboli pozitívnym znakom prebehnutéj ovulácie, ale následkom zdravotného problému.

21. deň: teplota zvýšená na 37°C. Krčok zavretý.

22. deň: teplota neklesá, krčok stále zavretý, posledný deň užívania liekov na kvasinky.

23. deň: tretí deň zvýšenej teploty, krčok zavretý, infekcia preliečená – tešíme sa zo začiatku III.fázy. Tešíme sa aj z toho, že vďaka sledovaniu ďalších symptómov okrem hlienu sme sa nepomýlili v určení začiatku poovulačnej neplodnosti.

Keďže luteálna fáza cyklu sa začala až na 21. deň a mala bežnú dĺžku 12 dní, cyklus bol o týždeň dlhší, než predchádzajúce. V Krakove som ďakovala Bohu aj za túto láskavú pozornosť, a taktiež za pápeža Jána Pavla II., ktorý nám tak veľa dal v oblasti teológie tela a „krásnej ľudskej lásky“.

O potratoch, antikoncepcii, médiách a pravde

Ing.Jozef Predáč

V poslednom období sme mohli v slovenských médiách zaregistrovať informácie o tom, že mnohé zdravotnícke zariadenia už nerobia, alebo prestávajú vykonávať interrupčné zákroky z dôvodu uplatnenia si výhrady svedomia lekárov.

„V Petržalke interrupčné zákroky z dôvodu výhrady svedomia anesteziológov nebudú vykonávať.

Jediným zdravotníckym zariadením spadajúcim pod Fakultnú nemocnicu s poliklinikou Bratislava, ktoré vykonáva v súčasnosti umelé prerušenie tehotenstva je pracovisko na Kramároch. Do konca apríla pritom vykonávali interrupcie aj na pracovisku v Petržalke. Podľa hovorkyne nemocnice Ruth

Geržovej však tieto zákroky z dôvodu výhrady svedomia tunajších anesteziológov od mája nevykonávajú. V roku 2006 bolo vykonaných v Petržalke 520 interrupcií, na Kramároch približne 200 zákrokov a v súkromnom sanatóriu Koch 490 interrupcií.“

Tomuto vývoju sa ako zástancovia života môžeme len tešiť a vzdávať vďaka Bohu, darcovi života. Na druhej strane novopočatý ľudský život v materskom lone ešte zďaleka nemá vyhrať. Namiesto chirurgických zákrokov zabíjajúcich malého človečika, je tento aj naďalej často zabíjaný nenápadne - až tak, že o tom nevie nik. Ani žena sama. Čím? Hormonálnou antikoncepciou.

O hormonálnej antikoncepcii som sa rozhodol napísať preto, lebo problematika antikoncepcie sa opäť dostáva do pozornosti viacerých médií v súvislosti s blížiacim sa letným dovolenkovým obdobím a radami: „Ako si užiť dovolenky bez následkov.“ Pozastavil som sa nad tým, že verejnosti sú podsúvané ako samozrejmosť tvrdenia, ktoré nezodpovedajú medicínskym poznatkom o ich účinku v nadväznosti na vznik života. V článku „Prípravok núdzovej antikoncepcie“ uverejnený v denníku SME 25.5.2007 sa okrem iného uvádza:

„Účinná látka predovšetkým obmedzuje účinok spermií a blokuje procesy, v dôsledku ktorých dozrieva embryo. Z týchto dôvodov teda nemožno považovať núdzovú antikoncepciu za metódu likvidácie plodu, **pretože oplodnené vajíčko sa nezačne vyvíjať.**“

Na druhej strane ale genetika, tvrdí jednoznačne: **na začiatku vzniku ľudského života je vždy oplodnené ženské vajíčko.**

„Každý z nás mal veľmi presný moment začiatku svojho života, keď sa v jednej bunke, oplodnenom vajíčku zhromaždili všetky postačujúce genetické informácie a týmto začiatkom je moment oplodnenia, o tom niet najmenších pochyb.“ (prof. Dr. Jérôme Lejeune, nositeľ Nobelovej ceny za genetiku)

Ak budeme ako racionálne zmýšľajúci ľudia brať do úvahy medicínsky overené argumenty, potvrdené životnou skúsenosťou ľudstva, že doposiaľ nikdy sa z milovania muža a ženy nenarodilo nič iné ako nový človek, dospejeme k záveru, že **ak oplodnenému vajíčku, teda novej ľudskej bytosti, znemožníme umelým vonkajším zásahom ďalší vývoj** (v dôsledku čoho sa nerozvinie do štádia označovaného ako plod), **„antikoncepcia“ zapríčinila potrat, t.j. likvidáciu počatej ľudskej bytosti v tom najrannejšom štádiu jeho vývoja.**

Poznámka na záver:

Podiel potratového účinku na celkovej účinnosti HA (bežne dostupnej hormonálnej „antikoncepcie“, nielen na prípravkoch núdzovej „antikoncepcie“) sa líši podľa zloženia jednotlivých druhov HA.

Publikované výsledky výskumu uvádzajú pre dvojzložkovú antikoncepciu (obsahujúcu estrogén aj progestín) potratový účinok priemerne až v 16% menštruačných cykloch a pre jednozložkovú antikoncepciu (obsahujúcu len progestín) približne v cca 30-35% menštruačných cykloch.

[spracované podľa zdroja: MUDr. L. Lázníková: Sex dospievajících z pohledu gynekologa, CENAP]

Politika pornografie

Robert R. Reilly

V mnoha amerických velkoměstech udělaly špinavé městské čtvrti, kdysi plné pornografických kin a striptýzových barů místo novostavbám s kanceláři a kavárnám. Znamená tato proměna města také proměnu morálky? Začala už ta přemíra pornografie Ameriku nudit? Naneštěstí ne. Pornografie se prostě přestěhovala ze špinavých čtvrtí v centru města na mnohem horší místo – do našich domovů, do kterých proniká cestou nejnovější technologie.

Americký časopis *News & World Report* (10. února 1997) ukázal jak hluboce tato země klesla do bahna explicitních zobrazení sexuální zkaženosti; je znamením doby, že byl úvodní článek o pornografii zařazen do části pro podnikání a technologie. Píše se tam, že je teď tvrdá pornografie průmyslem s obratem 8 miliard USD. Pozdější článek v časopisu *Time* (7. září 1998) odhaduje v tomto průmyslu \$10 miliard zdanitelných příjmů. V každém případě přesahují zisky za tvrdou pornografii v USA všechny příjmy za vstupné do kina nebo spojené příjmy hudebních skupin rock a country.

V roce 1996 bylo v USA vypůjčeno 665 milionů videofilmů s tvrdou pornografií, což je víc než dva na každého občana včetně dětí. Pornofilmy je možno vidět v televizi, v hotelech a prázdninových resortech. Kromě toho existuje odhadem asi sto tisíc pornografických webových stránek na internetu, které nabízejí miliony obrázků, některé „interaktivní“. Pornografie je teď uznávaná. Jak k tomu došlo?

Jednu odpověď nabídl Miloš Forman. Na obranu svého filmu *Lid versus Larry Flynt* prohlásil, že ačkoliv se nám nemusí pornografie líbit, je její existence nutná pro naši svobodu. Na příkladu svých zkušeností s nacismem a komunismem ilustroval význam svobody slova. Forman tvrdí, že když dovolíme, aby byla potlačena svoboda slova v jedné oblasti, protože se to někomu nelíbí, pak nemůžeme zabránit potlačení žádné formy svobody slova. Všechno nebo nic! Demokracie se musí podřídít pornokracii, protože v demokracii, jak se zdá, jde o nespoutanou svobodu zvolit si, co kdo chce.

Dnes se takový pohled nejeví jako extrémní. Konečně, ústavní soud USA rozhodl v roce 1992 k případu *IPPF versus Casey*, že „podstatou svobody je právo definovat svou vlastní koncepci existence, smyslu života, vesmíru a tajemství lidského života.“ Tuto osvobozující filosofii aplikoval nedávno na pornografii federální soudce Alfred Wolin v New Jersey, když rozhodl ve prospěch dvou pedofilů, kteří protestovali proti zákazu pornografie ve státním vězení pro opakovaně odsouzené sexuální zločince. Jiný soud v San Francisku zrušil jako protiústavní zákaz vyobrazení nahoty v celách oblastního vězení.

Pokud je filosofie, z které vyšlo rozhodnutí případu Casey, správná, je Formanova pozice v pořádku. Pokud si můžeme všichni dělat, co se nám zlíbí, pak neexistují morální zásady, které by rozlišovaly mezi pornografií a jinými formami projevu, a jde jen o osobní vkus. Přijetí tohoto názoru otevřelo brány přivalu

tvrdé pornografie. Problém této záplavy je, že ohrožuje právě tu demokracii, která ji povolila.

Důvodem je, že klíčovým faktorem demokracie není svobodná volba. Jak víme z Výmarské republiky, lid si může svobodně zvolit cokoli, dokonce i Hitlera. Klíčem k demokracii, jak věděli zakladatelé USA, je ctnost. Jenom čestný člověk je schopný rozumného rozhodnutí, protože jenom rozum čestného člověka je nezkalený pokušením racionalizovat neřesti. Neřest nevyhnutelně infikuje rozhodovací schopnost. Ať jsou jejich instituce jakkoli demokratické, morálně slabí lidé nemohou být svobodní. A lidé, kteří se nechají zotročovat svými vášněmi, se nevyhnutelně stávají otroky tyranů. Proto zakladatelé USA položili základ úspěšné demokracie na morální čistotě amerického lidu.

Z tohoto pohledu je naprosto orwelliánské Formanovo tvrzení, že je Amerika svobodná, protože produkuje tvrdou pornografii. Autoři americké ústavy by tvrdili pravý opak, že totiž přijetí pornografie má tendenci ničit naši schopnost ke svobodě, jak v osobním tak v politickém životě, a proto by měla být zakázána.

Zakladatelé USA zakázali pornografii nejen proto, že podřívá mravní čistotu, ale proto, že utočí na politický základ společnosti. Ačkoliv je většinou využívána v soukromí, stává se politickým problémem, když se rozšíří, protože podkopává pohlavní čistotu. Pohlavní čistota není jenom morální ctností, je také nepostradatelná pro politický řád. Je nutnou součástí vlastního jádra politického řádu.

Aristoteles nezačíná *Politiku* od individuální osoby, ale popisem muže a ženy, kteří spolu tvoří rodinu, bez níž ostatní společnost nemůže existovat. Zdravá rodina je založena na řádném a výlučném sexuálním vztahu mezi manželem a manželkou. Jenom rodina může poskytnout nezbytnou stabilitu hlubokému vztahu, který pohlavní spojení symbolizuje a upevňuje, a prospěchu dětí, které se z něj rodí. Narušení pohlavní čistoty podřívá nejen rodinu, ale i celou společnost. Proto je možné vidět pohlavní čistotu jako nejdůležitější politický princip.

Nic nenarušuje manželské pohlavní spojení tak, jako pornografie. Jak píše P. James Schall v *Crisis* (Sense & Nonsense, březen 1995): „Kdykoliv hledáme potěšení, které není zakotveno v poctivém jednání v oblasti, do které patří, izolujeme toto potěšení – jednání – od reality.“ Pornografie izoluje fyzický sexuální akt a s ním spojené potěšení od reality tím, že jej činí předmětem pozorování. Redukuje manželský akt na záležitost pohlavních žláz; je nemožné „vidět“ jej jako akt lásky, pokud nejsme jeho milujícími účastníky. Sex, jako jednou řekl John Wayne, není diváckým sportem. Když ze sexu děláme divadlo, senzacionalizujeme jej a oddělujeme od jeho pravého pojivého a prokreativního kontextu. Pornografie dělá z části celek a ze způsobu cíl. Tím lze o tom, co obnažuje: genitáliím je upírána jejich vlastní přirozenost. Jsou sterilní. Pornografie nepřipouští početí, protože možnost početí přirozeně řadí pohlavní akt do prostoru rodiny. (Když je sexualita chápána jako plodivá, nebývá její zobrazování

pornografické. To je, proč postavy znázorňující v africkém primitivním umění plodnost přehnaně zdůrazněnými genitáliemi a prsy, nejsou, ani ve svém úmyslu ani v konečném dojmu, obscenní.) Narušení základního lidského vztahu mezi manželem a manželkou působí katastrofu v celém politickém a sociálním řádu. Je-li pohlavní čistota nepostradatelná pro politický řád, pak politika pornografie působí jasně chaos a tyranii, ke které chaos vede.

Klasikové to chápali jasně. Euripides a klasičtí Řekové, od kterých se zakladatelé USA učili, věděli, že Eros není hračka. V Bakchae ukázal Euripides jak nebezpečná je sexualita oddělená od morálního řádu. Když Dionysus navštíví Théby, svede krále Penthia, aby se tajně díval na ženy tančící nahé v divokém reji na svahu hory. Protože Penthius podlehne své touze vidět „jejich divoké obscenity“, politický řád se zhroutí. Královna matka Agave, jedna z Bakchantek, drží nakonec useknutou hlavu svého syna Penthia v klíně – hrůzná předtucha potratu.

Poučení je jasné: jakmile je Eros uvolněn z pout rodiny, mohou se dionýsovské vášně zmocnit duše. Podřídít se jim je určitou formou šílenství, protože erotická touha není zaměřena na žádný cíl, který ji může uspokojit. Je nenasytná. Tento fakt může snadno ilustrovat už to ohromné množství pornografie. Proč je jí tolik? Protože se pornografie týká jen jednoho předmětu, jsou její výrazové možnosti omezené – často až čistě dokumentární. Nestačila by tedy klasická sbírka tisíce pornografických filmů? Zřejmě ne, protože jich existují statisíce. Každý týden je jich jen v USA produkováno sto padesát, to je 8.000 za rok.

Navíc existují miliony pornografických zobrazení na internetu a nespočetné pornografické časopisy, které vycházejí každý měsíc. A přece bez ohledu na to, kolik jich je, není jich nikdy dost. „Nikdy dost“ je zaživačská porucha a návod na politickou katastrofu. Protože slibuje něco, co nemůže splnit, působí pornografie nakonec pocit zrady. Bezvýhlednost, která k pornografii neoddelitelně patří, působí hněv, který vede k násilí a zoufalství, které vedou k sebezničení.

Pornografie byla úmyslně použita jako sociální a politické „rozpouštědlo“, v dobách revoluční změny. V přípravě francouzské revoluce zaplavili jakobínští radikálové Paříž pornografií. Kdo by znal politiku pornografie lépe než největší pornograf Markýz de Sade? De Sade toužil po uspokojování svých sexuálních vášní bez morálních omezení a bylo mu jasné, co to v posledu znamená. V knize *Filosofie budoáru* píše de Sade, že vražda krále Ludvíka XVI. nestačila k tomu, aby přinesla žádoucí revoluční svobodu. Morálka v sociálním a politickém řádu přežila královu popravu. Jak ji definitivně zničit?

V první známé formulaci psal de Sade, že vraždu krále musí následovat „vražda Boha“. Jen když bude zničena morálka reprezentovaná Božím kralováním, může člověk vyjádřit sám sebe v plnosti pornografické existence. K tomu patří po kralovraždě a bohovraždě i vražda člověka. De Sade pochopil a ve své práci souhlasně popsal neúprosnou logiku pornografie: sex oddělený od morálního řádu nakonec vede k vraždě a smrti. Markýze by nepřekvapila studie FBI, která zjistila, že je pornografie nejrozšířenějším „koníčkem“ sériových vrahů.

Jak řekl jeden odsouzený za vraždu a obtěžování dětí: „Pornografie na mě měla zničující vliv. Ztratil jsem úplně smysl pro slušnost a úctu k lidskému životu.“

To jediné, co dokáže ochočit Eros tak, že konečně uspokojí sexuální touhu, je láska, která odvádí Eros od smrti doslova k novému životu. Když je určitá osoba předmětem lásky, je nenahraditelná. Láska vyžaduje exkluzivitu a dosahuje jí v manželství. Touha po sjednocení v manželském spojení je současně žízni po plodnosti. Divoké a úplné odevzdání manželského aktu je radostným ujištěním o možnosti něčeho víc – v dětech.

Pornografie je podvod, protože popisuje „lásku“ bez lásky. Protože není ta druhá osoba milována, vyžaduje pornografie odosobnění a anonymitu. Při pornografickém sexu je náhrada nejen přijatelná, ale dokonce podstatná. Jak řekl teolog Josef Pieper, pornografie odstraňuje fíkový list z genitálií a přikrývá jím obličej. Pornografie svléká lidem víc než oblečení, svléká je z jejich lidskosti.

Ústředním aktem civilizace je uznání druhé osoby jako lidské bytosti. Pornografie brzdí – ne-li zcela ruší – tento akt uznání, protože odlidšťuje jak objekt tak subjekt. Solženicyn se ptal: „Když nám má být odepřen koncept dobra a zla, co nám zbude? Nic než manipulace jedného druhým. Snížíme se na rovinu zvířat.“ Solženicynova slova osvětlují politický problém pornografie. Jak je možno vládnout zvířatům? Mají svobodu projevu? Alternativou masivního rozšíření pornografie není, jak snad tvrdí Miloš Forman, ztráta svobody, ale její zachování.

Cenzura pornografie je známkou morálně zdravé společnosti, která dokáže rozlišovat mezi obscenitou a svobodou slova. Od svého založení až do nedávné doby byla Amerika místem, kde byla nejen zakázána tvrdá pornografie, ale kde zákony a společenské mravy aktivně povzbuzovaly život v morální čistotě. Tyto formativní vlivy jasně ukazovaly, že pohlavní styk patří do kontextu rodiny. Toto učení nebylo důsledkem pruderie, ale politické a morální prozíravosti, která pochopila, v čem je základ svobodné společnosti.

Nepřítomnost cenzury je známkou společnosti, které už nezáleží na tomto rozlišení, nebo ztratila schopnost rozlišovat. To je, proč legální přítomnost pornografie škodí i těm, kdo ji nepoužívají. Skoro v každém novinovém stánku je možno vidět *Playboy* hned vedle časopisů o krásném bydlení a domácnosti. Člověk z toho nabývá dojmu, že společnosti nezáleží na tom, jestli někdo prožívá svou sexualitu správně nebo ji zneužívá.

Přesněji řečeno, legální obchod s pornografií učí, že takové rozlišení neexistuje. A když člověk přijme takové učení, kde je limit? Když je sex jen určitý způsob hry nebo rekreace, co je špatného na troše sodomie, pederastie nebo dokonce incestu? Už jsme dnes došli tak daleko, že jediný veřejný argument proti pornografii je ochrana dětí. Všechny předcházející argumenty jsou ztraceny.

V takovém případě je pokus o obnovení cenzury politicky obtížný a pravděpodobně neefektivní. Neuspěl, když Císař Augustus zavedl znovu úřad cenzora,

ale nedokázal zastavit trvalý úpadek římské společnosti. Co musí přijít nejdříve, je mnohem důležitější: **obnova citlivosti**, která je základem zákazu znesvěcování sexuality. To, že musí být obnovena, není prostě otázkou náboženského práva, ale nesmírně vážným politickým úkolem týkajícím se budoucnosti svobody. Tato svoboda je již ohrožena důsledky pornografie.

Sexualita je tak důležitá, že se její zneužívání stalo stěžejním prostředkem rozkladu naší kultury a politického řádu. Jsme tak zaslepeni, že nevidíme spojení mezi široce rozšířenou pornografií a rozkladem rodiny. Rodiny s dětmi teď představují v USA jen čtvrtinu populace. Divoká sexuální kriminalita (ve školách stoupla od roku 1994 do roku 1998 o 236%), neobvyklý vzestup nemanželských porodů (teď jedno ze tří dětí), potraty (jeden a půl milionu za rok) a brutální zhrubnutí naší kultury.

Pornografie však zkorumpovala naši společnost tak, že se ji nikdo neodvažuje jmenovat jako prvotní příčinu našeho zvlgarizování. O takovém ochromení mluví Livy, když oplakává pokles starobylého Říma: „V posledních dnech jsme došli tak daleko, že jsme nemohli snést ani naše neřesti, ani prostředky k jejich nápravě.“ Budeme naříkat s Euripidovou Agave: „Dionysus nás zničil. Je příliš pozdě. Vidím to.“?

[The Australian Family – The Journal of the Australian Family Association, Vol. 26, No. 3, listopad 2005, převzato z Crisis, Vol. 16, no 11, prosinec 1998, str. 34-37, mírně zkráceno.]

I když je tento článek staršího data, neztratil nic na aktualitě. Stejně k nám přicházejí věci z Ameriky se zpožděním. Hlavním zdrojem pornografie v dnešní době je internet a ten je naprosto mezinárodní. Naše mládež se může dívat na pornografii z celého světa.

Jiné články ve stejném časopisu ukazují, že pornografie je návyková. Protože však neuspokojuje, hledá takový závislý člověk stále ostřejší a zvrhlejší obrazy, např. s násilím, a postupně mu to nestačí, dokud to všechno nezažije ve skutečnosti.

Jiný článek píše, že 84% chlapců a 60% dívek v Austrálii říká, že náhodně viděli pornografii na internetu. 84% chlapců a dívek říká, že se chlapci běžně dívají na pornografii. 38% chlapců a 2% dívek přímo hledají takové stránky. Autorka z těchto čísel vyvozuje, že je pornografie přijímána jako normální.

Potřebujeme i tady zákonodárství, které proti tomu bojuje.

Umrtí MUDr. Johna Billingsa

Australský lékař Dr. John Billings zemřel 1. 4. 2007 ve věku 89 let. Byl velkým průkopníkem rozvoje PPR. Zabýval se výzkumem cervikálního hlenu. Společně s manželkou, Dr. Evelyn Billingsovou, vyvinuli po nich pojmenovanou „Billingsovu ovulační metodu“, založenou výlučně na pozorování změn cervikálního hlenu. Manželovi Billingsovi jezdili po celém světě a zakládali pobočky své organizace. Hustá síť vznikla i na Slovensku. Billingsova ovulační metoda je jediná metoda přirozené regulace početí uznávaná čínskou vládou. Všechny organizace šířící PPR, včetně LPP, využívají poznatky z jejich výzkumu.

Nový učitelský pár

V Milhosticích jsme mohli 19. května předat vysvědčení novému učitelskému páru. Jsou to Martin a Josefa Soukupovi z Tavíkovíc v okrese Znojmo. Na fotografii jsou také jejich 4 děti Marie, Terezie, Anežka a Jan. Nejmladšímu Janovi byla v těhotenství zjištěna snížená průchodnost močových cest, která způsobila nadměrně zvětšený močový měchýř. Lékaři mu nedávali šanci a nutili Josefu k potratu, což s velkou rozhodností odmítala. Prosili jsme také o Vaše modlitby v *Novinách*. Nouzový stav polevil a Jan se narodil. Musel podstoupit různé zákroky, ale daří se mu. I lékař se divil a nakonec měl pozitivní zájem o vývoj jeho stavu.

Martin jezdí do Brna, kde pracuje jako pitevni laborant. Josefa je doma s dětmi, které učí v domácí škole. Hraje ve farnosti na varhany. Budou učit pro Ligu doma a ve svém blízkém okolí.

Nová studie o efektivnosti STM

Německý výzkum publikovaný v únoru 2007 ukazuje, že je PPR při předcházení těhotenství stejně efektivní jako hormonální antikoncepce. Studie zjistila, že při správném používání STM je míra neplánovaných těhotenství (Pearlův index – PI) 0,4 na 100 žen za rok. Studie se zúčastnilo 900 žen, z nichž 322 používaly čistou STM. PI při používání bariérové metody na začátku plodné doby byla 0,6. Když ženy nepoužívaly na začátku plodné doby žádnou metodu byl PI 7,5. Pro celou skupinu byl PI 1,8 na 100 žen za rok.

Vedoucí výzkumu, MUDr. Petra Frank-Herrmannová konstatovala: „Tvrdíme, že efektivnost STM je srovnatelná s efektivností moderních antikoncepčních metod, jako hormonální antikoncepce, a je efektivní a přijatelnou metodou plánování rodičovství.“

NOVINY Z RODINY LPP vydává pětkrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru České republiky, o.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz. Minimální členský příspěvek 130 Kč/150 Sk ročně. Číslo účtu: 215288136/0300. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 037-6421426, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk. Kurzy PPR pro manžele a snoubence - 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 300 Kč, v SR 400 Sk za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.